

„Hvor Du lader hellig! Saa Du skalde ikke vide, at Du har skaffet mig Sludløse Sognelald i Jylland! Lad nu ikke saa hellig, men tilsaac, at Du har talt min Sag paa høiere Steber.“

„Lad nu det være godt! Er Du fornøjet, saa glæder det mig!“

„Om jeg er fornøjet! Mageløs, min Ven! Men her. Du maa endelig følge med mig ud paa Livoli, der er min Kone med de fex Kollinger; det vil glæde hende usigelig at see Dig og bevidne Dig sin . . .“

„Nei, her ved Du hvad, skal jeg staaes ud paa Livoli for at give en vorende Scene, saa maa Du have mig undskyldt, thi jeg har slet ingen Deel i Din Vylle.“

„Herregud! er Du nu der igjen! Nu vel, vi ville Alle tie stille dermed, naar Du saa vil gaae med, thi jeg bliver saa kort Tid herinde, at jeg ellers ikke kan glæde mig ved at tale med Dig.“

Jeg kunde ikke modstaae Conrads Bønner, jeg isørte mig min Sommerfrakke, greb Hat og Stof, og Arm i Arm gif vi ud sammen.

Da vi vare komne i Vesterport rullede en Droskhe os forbi, — hvo sad i den? Tænk Dig min Forbauselse: Baronesse Clara ved Siden af en middelaldbrende, temmelig før Herre, der til min end større Forbauselse nikkede noksaa bekjendt til Herr Conrad, medens Baronessen med et uubsigeligt yndigt Smil, og som det forekom mig, rødmende ved atter at see mig, bøjede sit deilige Lokkehoved. Jeg maatte standse, tryktede min Vens Arm fast til mig og trak et dybt Suf, hvorpaa jeg spurgte med en Ild, der kun lidet paaesede for en Juslitsraad: „Kjender Du dem?“

„Ja vist, De har besøgt Proprietairen, paa hvis Gods jeg havde min Stole.“

„At, havde jeg vidst det, da havde Du ikke sluppen for et Besøg af mig.“

„Gud velsigne Dig, Du skalde bleven modtagen som en Prinds! Du kjender dem maaskee.“

„Nei ikke Baronessens Fader, men baade hende selv og Fru Digejon, jeg gjorde deres Bekjendtskab i Udlandet.“

„Du skalde have omdt ved at kjende Baronessens Fader, den fattig Mand er død for mange Aar siden.“

„Var det da ikke ham, som sad i Droskhen?“

„Ha, ha, ha! Du prømer, Mand, det var jo Grosferer Digejon fra Stockholm, han spiller P-hombren forbiuret kuunt.“

„Hvor kommer han til at kjøre ene med Baronesse Clara?“

„Hun var jo ikke med!“

„Hvad for Noget, jeg saae jo med mine egne Øine, at hun sad ved Siden af den fede Mand.“

„Herregud, Mand, det var jo Fru Digejon!“

„Nei, det var min Sandten den elstværdisge Baronesse!“

„Elstværdisge? Ha, ha, ha, ja hver sin Smag, men hun har da naaet den Alder, da Damerne slet ikke gjøre Forbring paa det Epitheton.“

„Hold dog engang op at gantes; var det ikke Baronesse Silberghild, der sad hos det Uhyre af Fedme?“

„Nei, det var jo hans unge Kone! Jeg har jo flere Gange været i Selskab med Fru Digejon, saa jeg maa jo kjende hende!“

„Farvel Du!“ og med disse to smaa Ord foer jeg bort fra den velærverdige Herr Conrad, der blev staaende lamslaaet af Forbauselse midt i Vesterport, medens jeg som et Lyn styrte afsted ud ad Vesterbro gjennem den ærværdige Allee og dybt ind i Frederiksberghave. Her fandt jeg en eensom Bænk paa

et isoleret Sted, hvor jeg først gav mig Tid til at tænke over alt det, jeg havde gjenemgaaet for — en anden Mand's Kone; jeg stammede mig over mig selv og over min første Kjærlighed; men forbadt blev mig den mørke, trange, lange Vesterport, hvor jeg første Gang bebaaredes af de mageløse Dine og hvor mine egne Dine oplødes for det Blendværk, der havde forstyret Glæden ved min Udlandsreise.

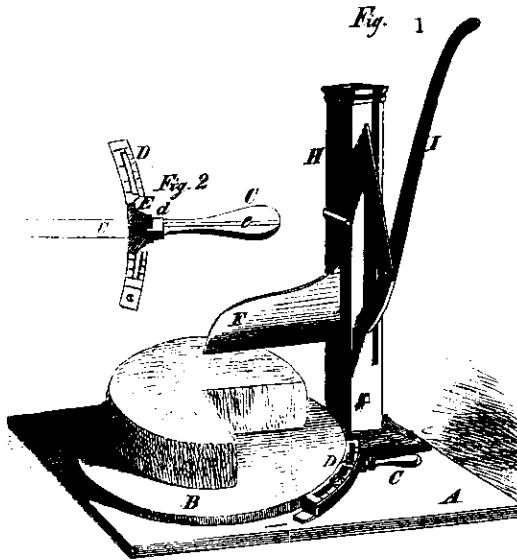
Da jeg sild om Aftenen vendte tilbage til mit Hjem og kom gjennem Porten, trak jeg den for en Dag siden høit veværedede Handsske op fra sit vante Gjemmested, rev den i to Stykker og kastede den fra mig paa samme Sted, hvor jeg havde staaet ved Conrads Side.



Efterat have fortalt min velvillige Læser denne Epifode af mit Liv, er jeg overbevist om, at han kan udmale sig den Glæde, jeg følte, da Vesterport sank i Gruus og forsvandt af Portenes Tal.

Stevens' Østeskærmaskine.

Maskinen er især at anbefale dem, der handle med Dii, og hvem det faaleses maa være om at gjøre, med eet Snit at kunne affjære den forlangte Portion, hvilket her kan stee med beundringsværdig Nøiagtighed. Den bestaaer af en Kniv, der ved en Bøgstang kan trykkes ned mod en ombrende Skive, hvorpaa Østen ligger. Fig. I er en perspectivisk Tegning, medens Fig. II. viser Maaden, hvorpaa Skiven dreies rundt. A er Brikken, hvorpaa Skiven ved Tap og Vandeleie bevæger sig, efterat Maalestaaen D først er anbragt paa samme. Selve Skiven, hvorpaa Østen ligger, bevæges ved den flade Stang C.



Verdens-Barometret.

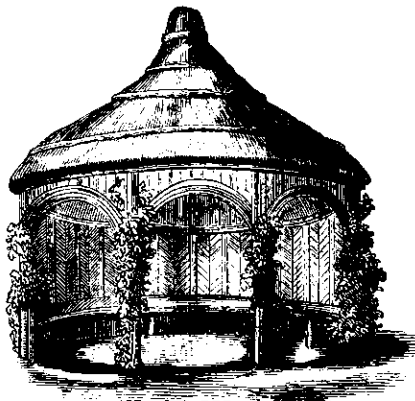
London	4	Mai	3	Uet. Comités . . .	95 1/8
Paris	—	—	3	„ Rentés . . .	71-25
Wien	1	—	5	„ Metalliques .	84
Berlin	2	—	3 1/2	„ Staats-Sch. 70-20	
Kjøbenhavn	3	—	4	„ Kgl. Obligat. 97 1/4	

Paa vort Forlag er udkommet:

Havebog for Damer.

En efter danske Forhold afpasset Oversættelse og Bearbejdelse af Haveinspecteur Jühlkes »Gartenbuch für Damen« ved Gartner I. A. Benzien.

I Forordet til denne Bog hedder det: »Skjøndt vi nu for Tiden næsten i alle Samsundsklasser finde Mænd, der føle Tilfredsstillelse ved at sysle med Havedyrkning, er det dog umiskjendeligt, at det i de fleste Huse, især paa Landet, er Damerne, der begynde at vække Interesse for den og vedblive at omfatte den med en vis Forkjærlighed; paa mange Landeendomme er Omsorgen for Haven jo ganske overladt til Husmoderen, idet Manden har for meget at gjøre med at passe sit Avlsbrug til at han kan skjænke Havevæsenet den stadige Opmærksomhed, det behøver, naar det skal bringe et tilfredsstillende



Resultat. Vi skyldte derfor Damerne den Anerkjendelse, at de have ikke ringe Fortjeneste af Have- og Plantedyrkning.

I andre Lande, som ere komne forud for os, hvad Interesse for Havedyrkning angaaer, har der alt længst existeret Havebøger, særlig bestemte for Damer, hvori man har søgt at gjøre dem bekjendte med de Fremskridt, den nyere Havekunst har gjort, og at forklare dem, hvorledes de vigtigste gartneriske Arbejder og Kulturmetoder foretages paa den hensigtsmæssigste Maade. I England, der vel kan kaldes Havedyrkningens sande Hjem, har Mrs. Loudons »Instruction in gardening for Ladies« oplevet ni Udgaver, uagtet den ingenlunde er enestaaende der, og Ordningen og Behandlingen af Stoffet er lykkedes Forfatterinden saa godt, at man har taget den til Følge i de fleste Havebøger for Damer, der senere ere udkomne i Frankrig og Tydskland, af hvilke sidste den af Haveinspecteur Jühlcke udgivne »Gartenbuch für Damen«. Berlin 1857, vistnok fortjener at fremhæves som den bedste, idet den udmærker sig ved en heldig Begrænsning af det saa omfangsrige Emne og en livlig og tiltrækkende Fremstilling. Jeg har derfor ogsaa med Glæde fulgt den Opfordring, som blev stillet til mig, om at besørge en dansk Oversættelse af denne Bog, saameget mere som jeg troede at have vundet Erfaring for, at den Veiledning, den vil kunne yde, savnes af ikke saa blandt de mange Velynderinder, Havedyrkningen nu tæller imellem de danske Damer. En omhyggelig Gjennemlæsning af Bogen overtjede mig dog senere om, at en ligefrem Oversættelse af den umulig kunde blive fyldestgjørende, da vore Forhold, især de klimatiske, gjøre det lidet tilraadeligt at følge flere af de Kulturmetoder, Jühlcke fremhæver som de bedste for Tydskland, og at benytte til Plantning hos os alle de Sorter Frugttræer, han anbefaler o. s. v. Jeg har derfor foretaget en Omarbejdelse af flere Dele af den, navnlig af de Kapitler, som omhandle Dyrkning af Frugttræer og Blomsterkultur. I det Haab, at de foretagne Forandringer ville tjene til at gjøre denne Bog end nyttigere for de Damer, der alt have havt Leilighed til at erhverve sig lidt Kjendskab til Havedyrkning, og at den vil kunne bidrage til at vække og nære Interesse for den ligesaa nyttige som skønne og behagelige Kunst hos dem, der enten af Ubekjendskab med den eller af Frygt for altfor store Vanskeligheder ved den endnu ikke have begyndt at sysle dermed, anbefaler jeg den til den samme velvillige Modtagelse, som er bleven tidligere Arbejder af mig til Del«.

— C. C. Lose & Delbanco, Gothersgade 11. —

Musik.

— Sangfejsten i Ridehuset, der gjentoges i Søndags, havde atter samlet et saa talrigt Publikum, som Pladsen tillod, hvilket fulgte enhver af de udførte Sange med sand Interesse og lønede dem med lydeligt Bisalb.

— Musikforeningens Virksomhed var dog ikke tilende — men hvor var det ogsaa muligt? Det er ikke hver Dag, der tilbydes Een en saa ophøiet Nødske, som at høre Brødrene Müller. Naar vi derfor fortsatte vor Anmeldelse af disse Konserter ved at omtale deres Foredrag paa den første af de 2 Extraconcerter, der for deres Skyld have været arrangerede i forrige Uge, da er det kun for om muligt endnu stærkere at udbæde den Mængde Fortrin, som dette Quartetbroderstab har for enhver anden Kreds af Quartetspillere. Et mageløst Sammenspil, en større Elegance, en correctere Opfatelse, end den, der blev de fortrinlige Quartetter af Haydn, Beethoven og Schubert tildeel, skal man forgjæves søge. Intet Under derfor, at enhver Præstation lønnes med det mest udeelte Bisalb, og at „Brødrene“ tilsidst fremkaldtes og hilsees med Jubel. At Fruen Lund feirede en sand Triumf for Udførelsen af Schuberts „Ungeduld“ og af Løves „Eduard“ var et fuldkommet berettiget Udtryk for de Høfler, der maatte gribe enhver Tilhøver.

Gænde.

Mit Første og mit Sidste begge bruge  
Den samme Sands; de er i Grunden Eet;  
Mit Første siges plat, som oftest vredt  
Om dem, der ved mit Sidste Noget fluge.  
Mit Hele er en tydelig Udvisken,  
Dog ogsaa lidt en Spydigbed, en Stikken. C. B.

Oplosning paa Skafopgave Nr. 12.

1. C. 5—D. 7.	1. G. 7—G. 6.
2. G. 4—F. 5.	2. G. 6—F. 5. (Øberet ta- ges).
3. D. 1—E. 1.	3. F. 5—F. 4.
4. E. 1—E. 3.	4. F. 4—E. 3. (Taarnet ta- ges, Skaf).
5. F. 2—E. 3. (Bonden ta- ges; Skaf og maat).	

Oplost paa andre Maader af: N. Dr., D. i Nyborg, Lars, L. i Asten, S. W. S. P., — her i Hjørsborg.

Oplosning paa Springer-Opgave Nr. 9.

Udbrig hyde, altid bede,  
Altid hve i usjel Rebe  
Dg bestandig fattig hebde,  
Let gjør Folk af Livet hebde.  
Den, som derimod kan hyde,  
Tvinge Andre til at lyde,  
Selv hver Nøie fra sig hyde,  
Han kan sig ved Livet fryde.

Oplost af: E. A. B., to Søstre i Roskilde, B. S. i Selsinger, Wm., Jøppe, Hans Jur.

Døde.

Anders Sandoe Drsteb, Geheimeconferentsraad, 81 Aar, † i Kjøbenhavn den 1ste Mai.  
Auvity, fransk Artillerigeneral, † 11te April i Paris.  
Grev Borghesi, berømt Philolog og Archæolog, † 10de April i San Marino.



Til L. A. B. De lovede Bidrag af „almindelig Interesse“ ville blive modtagne med Glæde.  
Til —s—r. Bedes at sende Oplosningerne.  
Til C. E. B. Manuscriptet kan afhentes.  
Til H.—B. Tak for Deres Opgave, den vil blive benyttet.